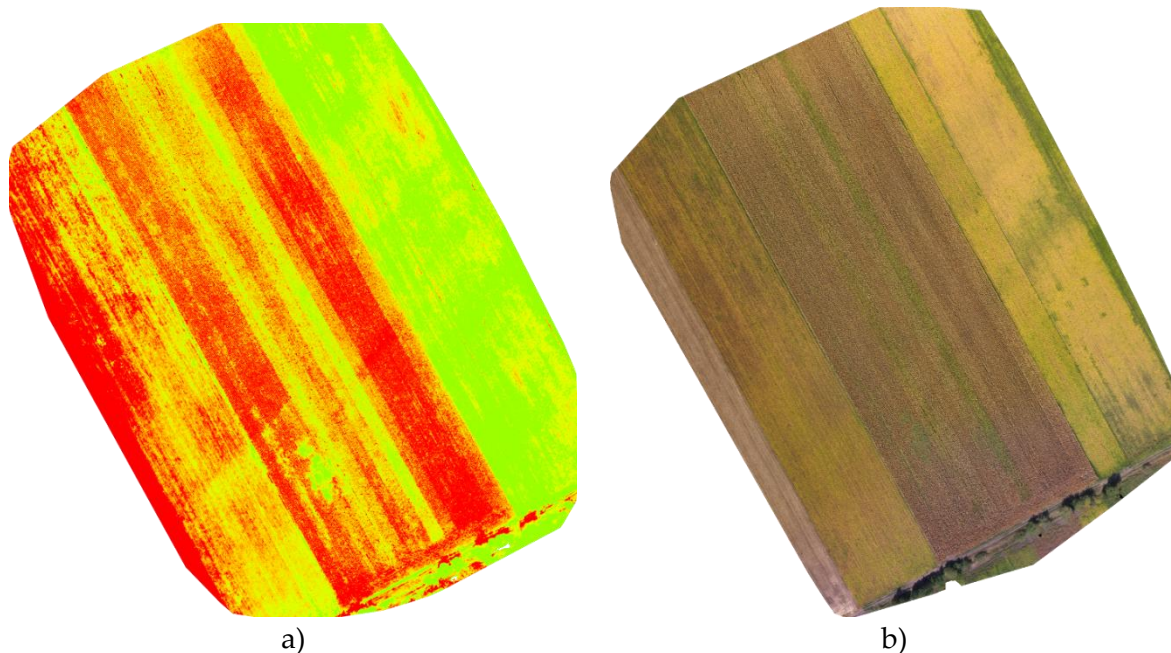

(*Phoenix, Raven*). Letelice težine manje od 5 kg pripadaju grupi manjih dronova (*eBee, Phantom, Inspire*). U mikrodronove se ubrajaju letelice težine ispod pola kg za koje nije potrebna dozvola za letenje. Imaju različite mogućnosti u pogledu dužine leta. Neki dronovi mogu ostati u vazduhu i do 24 h sa preletom od 1.500 km do 2.000 km (*Northrop Grumman RQ-4 Global Hawk*).

Slika 1.24. Ortomozaik dobijen preklapanjem fotografija RGB kamere (a); ortomozaik dobijen preklapanjem fotografija dobijenih modifikovanom NDVI kamerom sa odgovarajućom skalom (b)

Manje letelicepo pravilu imaju manju autonomiju leta. Manji dronovi, koji se najčešće koriste u komercijalne svrhe, imaju autonomiju leta od 15 do 30 min. što zavisi od više faktora (kapacitet baterija, nosivost tereta, brzina vetra, zahtevnost misije). Dronovi mogu dostizati različite visine leta. U poljoprivredi se za nadzor useva koriste relativno male visine zbog kvaliteta detalja u slici koji se želi postići. Niskoletni dronovi dostižu visinu do 1.000 m, srednjoletni od 1.000 do 10.000 m i visokoletni preko 10.000 m. Nosivost dronova predstavlja odnos njegove težine i težine korisnog tereta koji može da ponese. Pogonska jedinica može biti turbomlazni motor, ukoliko se radi o velikim dronovima, ili najčešće sa SUS motorom, odnosno elektromotorom. Mali dronovi imaju pogon na elektromotor, dok se za nadzor većih polja koriste kopteri sa SUS motorom. Dronovi koji koriste pogon elektromotora mogu imati dva tipa motora: motori sa četkicama i bez njih (*brushed* i *brushless*). Oni variraju u načinu rada. Motori bez četkica su mnogo snažniji i dugotrajniji pa se kod velikih roto-koptera mnogo češće upotrebljavaju. Cena drona zavisi od veličine, ali i od dodatne opreme, kao što su kamere i drugi senzori. Neretko je cena letelice jednaka ili čak manja od cene kvalitetne multispektralne kamere koja ide uz letelicu. Raspon cena se kreće od nekoliko stotina evra do nekoliko hiljada evra.